

การศึกษาวิจัยนี้มุ่งที่จะค้นหาคำตอบ ให้กับกระบวนการปรับตัวในการจัดการทรัพยากร ตามแบบประเพณี ภายใต้บริบทกฎหมายของรัฐ ที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบกรรมสิทธิ์หรือสิทธิ ในการใช้ทรัพยากรของชุมชน โดยมีกรอบแนวความคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ 2 ประการ คือ แนวความคิดในการควบคุมและจัดการทรัพยากรของชุมชนท้องถิ่น และแนวคิดเกี่ยวกับระบบ กรรมสิทธิ์และสิทธิ แนวคิดทั้ง 2 ประการนี้ สามารถที่จะเชื่อมโยงและมีปฏิสัมพันธ์กัน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรบนที่สูงอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับ สภาพสังคมจารีตของชาวเขา การศึกษารั้วนี้ได้เลือกชุมชนปกากะญอบ้านห้วยหินลาดใน เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษา

ผลการศึกษาได้พบว่า สภาพสังคมจารีตประเพณี และความเชื่อของเผ่าพันธุ์เป็นกลไก ขับเคลื่อนวิถีปฏิบัติจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งสืบทอดต่อกันมา สิ่งเหล่านี้เป็นบรรทัดฐาน ในการควบคุมสังคมของชุมชนให้ดำเนินไปอย่างปกติสุข ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลง รอบด้าน การดำเนินวิถีชีวิตของชุมชน มุ่งเน้นศักยภาพและความสามารถในการจัดการทรัพยากร อย่างยั่งยืนบนพื้นฐานของภูมิปัญญาและจารีตของชุมชน

ในส่วนของอำนาจรัฐที่ได้พยายามผลักดันสอดแทรกเข้าสู่ชุมชน ชุมชนปกากะญอ ตอบสนองโดยปรับตัวภายในชุมชนฯ ทั้งทางด้านโครงสร้างชุมชนและพลวัตทางวัฒนธรรม สิ่งใดที่จะเข้าสู่วิถีปฏิบัติของชุมชน จะได้รับการกลั่นกรองและผสมผสานกับวัฒนธรรมของชุมชน ทั้งนี้ เพื่อความอยู่รอดและไม่ให้เกิดความล้มเหลว วิถีปฏิบัติของชุมชนที่ผ่านพลวัตทางวัฒนธรรม ย่อมมีความสอดคล้องในด้านวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์และการจัดการอย่างยั่งยืน ที่เป็นแนวเดียวกับนโยบายของรัฐ

สำหรับระบบกรรมสิทธิ์และสิทธิได้พบว่า มาตรการทางกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน เป็นเพียงการเน้นกรรมสิทธิ์ของรัฐและกรรมสิทธิ์ของเอกชนตามระบบทุนและกระแสโลก มาตรการกฎหมายดังกล่าว ทำให้สิทธิของชุมชนที่ถือปฏิบัติสืบทอดมายาวนานถูกลิดรอน ก่อให้เกิดความขัดแย้งและการเผชิญหน้ากัน ขณะเดียวกันชุมชนปกากะญอบ้านห้วยหิน ลาดใน ได้เสนอคำตอบออกมาว่า ชุมชนปกากะญอเองมีความพึงพอใจในการดำรงชีพตาม วิถีปฏิบัติโดยไม่มุ่งหวังสิทธิปัจเจกชนแต่อย่างใด ผืนป่ากว่า 10,000 ไร่ ที่เื้อออำนาจ ประโยชน์แก่ชุมชนของพวกเขาและชุมชนข้างเคียง คือ ตัวบ่งชี้จารีตประเพณีที่เป็นวิถีปฏิบัติ สืบทอดต่อเนื่องมายาวนาน ความหลากหลายของระบบนิเวศน์ ในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวของชุมชน ปกากะญอ ทำให้ในปัจจุบันนี้มีแขกมาเยือน เพื่อค้นหาความหมายและแนวทางปฏิบัติ “สิทธิชุมชน”

The objectives of this study is to find practical solutions for traditional adjustment processes in resource management, pertaining to the community proprietary right system, under the state laws. The study has two analytical concepts: the first is on the community resource control and management, and the second is on the proprietary right and its accomplishment. The two concepts can be linked and correlated, so that they can be used, in concrete forms and in correspondent with the tribal society's traditions, as solutions for deteriorating highland resources. Karen community at Ban Huai Hin Lad Nai has been selected as the sample of this study.

From this study, it is found that the society, especially its traditions and beliefs, are prime movers for social control mechanism, inherited from one generation to another, so that the people can live peacefully in the midst of changes. The people's ways of living emphasizes the community's capacity and potentiality for sustainable resource management basing on local knowledge and traditions.

In response to the state power, with attempts to penetrate into the tribal community, the Pakakayaw (Karen) have used their internal adaptations, in terms of both community structure and cultural dynamism, in response to such advancement. All innovations have first to pass through the community acculturation process before they are accepted as people's ways of practice for their own survival, and not being outdated. Such community ways of practice are correspondent in its objectives with the government conservation and sustainable management policies.

As regards the proprietary right system, it is found that the current legal measures emphasize the state and private property, in accordance with the world capital system. Such legal measures have detrimental effects on the long-lived community rights and thereby promoted conflicts and confrontation. From this study, it was found that the Pakakayaw community at Ban Huai Hin Lad Nai have satisfied with their ways of living, without demanding for any private proprietary right. In the area over 10,000 rai, in which the Pakakayaw and their neighbors have utilized for their living, it can be identified with their long-lived inherited ways of life. The ecological diversity of the area have attracted visitors, from nearby and far-away areas, who would come and learn about the meaning and their ways of "community rights."